

రాయవరపు వి.ఎస్.ఎస్. సూర్యనారాయణ

పట్టణ పూర్తి వినోద కథల పోటీ!

రెండు ప్రథమ బహుమతులు : రు. 5,000/- x 2

రెండు ద్వితీయ బహుమతులు : రు. 3,000/- x 2

రెండు తృతీయ బహుమతులు : రు. 2,000/- x 2

హాస్యం, వ్యంగ్యం, ఉత్కంఠ - ఈ మూడూ తగిన పాళ్లలో కలిసిన కథలు చదవడంలోని మజాకి వేసవి చవి మాజా కూడా సాటి రాదు. వీటిని అతి లేకుండా, గతి తప్పకుండా, సుతి మెత్తగా - స్తుత్యార్థం (సుత్తి కాదు) చేసినవారు అటు సాహిత్యంలోనూ, ఇటు చలనచిత్రరంగంలోనూ - ఒకరా, ఇద్దరా ఎందరో! పసిపాప నవ్వులా, పిల్లగాలి స్వర్ణలా, వెన్నెలంత హాయిగా, అమాయకులకు ఆహ్లాదంగా, మేధావులకు మధురస్పృహగా - గిరిగింతలు పెట్టే చిరస్మరణీయమైన కథలు, సంఘటనలు తెలుగు సృజనావనిలో ఒకటూ, రెండూ ఎన్నో! ఆయా కథకులకు, రచనలకు దీటొచ్చే వినోద కథల్ని 'రచన' ఈ పోటీకి ఆహ్వానిస్తున్నది.

రచయిత / రచయిత్రులకు సూచనలు

- కథాంశం వినోద ప్రధానమై ఉండాలి. కథలు వ్రాతప్రతిలో 5-10 పేజీలు ఉంటే ఉభయతారకం.
- ఇంతకు ముందు ఎక్కడా ప్రచురితం కాని రచనల్ని మాత్రమే పోటీకి పంపాలి. హామీపత్రం తప్పనిసరి!
- **ఇ-మెయిల్ ద్వారా కథలు పంపినా, విధిగా పోస్టు ద్వారా పంపాలి. 'రచన' అచ్చు పత్రికని గుర్తుంచుకోవాలి.**
- తగినన్ని పోస్టులు స్టాంపులు అంటించిన స్వంత చిరునామా గల కవరు జత చేసిన వారికి మాత్రమే ప్రచురణకు స్వీకరింపబడని కథలను త్రిప్పి పంపడం జరుగుతుంది. అయినా జెరాక్స్ కాపీలు ఉంచుకోవడం మంచిది - పోస్టల్ మిస్సింగ్స్ను దృష్టిలో ఉంచుకుని.
- కథలు సంపాదకుడు, 'రచన' పేరిట మాత్రమే పంపాలి. వ్యక్తుల పేరిట పంపడం నిషిద్ధం!
- బహుమతులు పొందని కథల్లో కొన్ని సాధారణ ప్రచురణకు స్వీకరించబడతాయి. ఆ వివరాలు 'రచన'లో ప్రచురింపబడతాయి. వాటికి ప్రత్యేకంగా పారితోషికం అంటూ ఉండదు.
- న్యాయనిర్ణేతలదే తుది నిర్ణయం. ఈ విషయంలో ఎలాంటి ఉత్తర ప్రత్యుత్తరాలకు తావు లేదు. ఇంతకుముందు కొన్ని సందర్భాలలో కొందరు కథకులు ఫలితాల ప్రకటన తర్వాత తమ కథలను ప్రచురింపవద్దని కోరారు. ఇది సత్సంప్రదాయం కాదు. న్యాయనిర్ణేతల నిర్ణయాన్ని ఆమోదించి యిచ్చుగించని వారు పోటీలలో పాల్గొనకుండా ఉంటే మంచిది!
- కథకులు తమ చిరునామా; ఫోన్ నెం; ఇ-మెయిల్ వివరాలు స్పష్టంగా రాయాలి.
- పొట్టి పేర్లు, కలంపేర్లు ఉపయోగిస్తుంటారు కొందరు కథకులు. అంచేత చెక్కుల మీద రాయాల్సిన పేరు స్పష్టంగా తెలియజేయాలి.

మొగింపు తేదీ : 22 అక్టోబరు, 2016

ఫలితాల ప్రకటన : డిసెంబరు, 2016

రచనలు పంపవలసిన చిరునామా :

సంపాదకుడు, 'రచన' ఇంటింటి పత్రిక : 1-9-286/2/పి : విద్యానగర్,
హైదరాబాద్ - 500 044

సంపుటి : 16
 సంచిక : 6
 సెప్టెంబరు : 2016

292

పేజీలు : 100
 వెల :
 30/-

ముఖచిత్రం :: వరసిద్ధినాయకుడు :: చిత్రకారుడు : బొప్పి

చిరునామా : 1-9-286/2/P; “యడ్లపాటివారి ఇల్లు”; విద్యానగర్ (రాంగర్ గుండు దగ్గర);
 హైదరాబాద్ - 500 044 :: ఫోన్ : 040 - 2707 1500
 ఇ-మెయిల్ : రచనపత్రిక@హాట్మెయిల్.కామ్ : రచనపత్రిక@జిమెయిల్.కామ్ :: దర్శించండి : డబ్ల్యు.డబ్ల్యు.రచన.నెట్

సంపాదకీయం..... 5:98

'మృత్యురణియం'

పేజీ : 97

శీర్షికలు

కిరణ్ ప్రభ కవిత -	
కరుణాకర్ రేఖాచిత్రం	7
పజిలింగ్ పజిల్ - 292	
నిర్వహణ : సుధామ	8
సాహితీ వైద్యం	
- వసుంధర	85
మనలో మనిషి :: మట్టా వరహాలు చెట్టి	
- కవన శర్మ	70

కథలు

కథాపీఠం కథ ...	
కుండీలో కాక్టస్ - ఎన్. అనూరాధ	29
కథాపీఠం కథ ...	
బొగ్గు ఆంజనేయులు - ఎలక్ట్రాన్	36
కథాపీఠం కథ ...	
సతీ సావిత్రి - టి. శ్రీవల్లీ రాధిక	42
శ్రద్ధాంజలి	
- అర్నాద్	61
సమయ సంరక్షణ	
- నల్ల భూమయ్య	91

నీలయల్ రచనలు

హలో... లక్షణా!	- వసుంధర	11
మనస్సాక్షి	- బీనాదేవి	49
సిగ్గుమాలినవాడు	- క్రొవ్విడి లక్ష్మన్న	73

వచ్చే సంచికలో కథకులు

బి. రాజ్మోహన్ : శశి సారథి : జయంతి ప్రకాశశర్మ తదితరులు

ది వ్యూస్, ఒపీనియన్స్ ఎక్స్ప్రెస్ అండ్ స్టేట్మెంట్స్ మేడ్ బై ది రైటర్స్, ఆధర్స్ అండ్ రీడర్స్ నీడ్ నాట్ నెసరలీ బి దోస్ ఆఫ్ ది ఎడిటర్ అండ్ మేనేజిమెంట్ ఆఫ్ రచన ఇంటింటి పత్రిక. ఆల్ డిస్క్లెయిమ్స్ విల్ కమ్ అండర్ ది ఎక్స్క్లూజివ్ జ్యూరిస్డిక్షన్ ఆఫ్ రెన్ పెక్టివ్ కోర్ట్స్ అండ్ ఫోరమ్స్ సిట్యుయేటెడ్ ఇన్ హైదరాబాద్ సిటీ ఓన్లీ.

సలహాదారులు

కాళిపట్నం రామారావు
కవన శర్మ
అత్తలూరి నరసింహారావు
వసుంధర
కోడూరి శ్రీరామమూర్తి
కేతు విశ్వనాథరెడ్డి
డా. ఎన్. సురేంద్ర
వై. రాంబాబు & శాయి
డా. డి.వి.ఆర్. పూషా

రచయితలచే నిర్వహింపబడుతున్న ఏకైక పత్రిక!

'రచన' కార్యాలయం

చిరునామా
1-9-286/2/బి : విద్యానగర్
(రాంనగర్ గుండు దగ్గర)
హైదరాబాద్ -500 044
ఫోన్ : 040 - 2707 1500

సంపాదకుడు

వై.వి.యస్.ఆర్. యస్. తల్పశాయి

అసోసియేట్ ఎడిటర్

'హంసలేఖ'

హంసలేఖ

0-75 = 0-70 = 9-00

ఈ సంచికను 1-8-2016న పోస్టు

చేయడానికి వెళ్లినప్పుడు పోస్టులు వారు తిరస్కరించారు.

కారణం -

ఆ సంచికలో డా॥ గూటాల కృష్ణమూర్తిగారి నివాళిలో భాగంగా ఆయన 1999లో పంపిన కొన్ని ఆంతర్జాతీయ ప్రింట్ మీడియా ఆంగ్లంలో ప్రచురించిన వ్యాసాలను యధాతథంగా (ఇమేజెస్) ప్రచురించడం!

అవి పత్రికలో టైపు చేయబడినవి కావనీ, కేవలం 'ఇమేజెస్' అని చెప్పినా, "తాట్... ఇంగ్లీషు అక్షరాలు కనబడుతున్నాయి" అని వితండవాదం చేశారు.

తెలుగు పత్రికలో ఆంగ్లం ఉండరాదన్నది వారు కొత్తగా అమలు చేస్తున్న 'రూలు'! ఇంగ్లీషు అంకెలు పరవాలేదట, వారి సౌలభ్యం కోసం. ఇది పరోక్షంగా పత్రికలను పోస్టులు వారు తమ పరిధిని దాటి నియంత్రించబూనడమే!

పత్రికలో ఏం ఉండాలో ఏం ఉండకూడదో అన్నది 'ది రిజిస్ట్రార్ ఆఫ్ న్యూస్ పేపర్స్ ఫర్ ఇండియా' వారి పరిధిలోనికి చెందిన అంశం!

'ది ఇండియా పోస్ట్ రెడీ రికనర్'లోని ఎనెక్సర్ - 1 (పోస్టల్ రేట్స్)లో 'రిజిస్టర్డ్ న్యూస్ పేపర్స్' మకుటం క్రింద ధరలు ప్రకటింపబడ్డాయి. అక్కడ 'పీరియాడికల్' అని మాత్రమే ఉందిగానీ భాష గురించి ఎక్కడా చెప్పబడలేదు.

ఆ కారణంగా కాపీ ఒక్కంటికి రు.0-75 బదులుగా రు. 9-00 చెల్లించాలని భీష్మించుకూర్చున్నారు.

'ది ఇండియా పోస్ట్ రెడీ రికనర్'లోని ఎనెక్సర్ - 1 (పోస్టల్ రేట్స్)లో నెం.8 ప్రకారం 150 గ్రాములలోపు

బరువున్న పీరియాడికల్ కి చెల్లించాల్సిన మొత్తం రు.0-70 మాత్రమే! కానీ ఆ విలువకు సరిపడా స్టాంపులు పోస్టులు వారు ముద్రించని కారణంగా మాతోపాటుగా అన్ని పత్రికల వారూ రు.0-75 చెల్లించక తప్పడం లేదు. దానికి తోడు సర్వీస్ ఛార్జెస్ పేరిట కాపీ ఒక్కంటికి రు.0-50 అదనంగా వసూలు చేస్తుంటారు.

చివరఖరికి అలాగే కాపీ ఒక్కంటికి రు.9-00 చొప్పున చెల్లించి 2-8-2016న ఆగస్టు సంచిక కాపీలు పోస్టు చేయడం జరిగింది. కవర్ల మీద ఎగస్ట్రా డబ్బు కట్టినట్లు ఫ్రాంకింగ్ చెయ్యడంగానీ, ఎండార్స్ మెంట్ గానీ చేస్తారా అనడిగితే, "అలాంటిదేమీ ఉండదు ... మీరు చెల్లించిన మొత్తం సొమ్ముకీ రసీదు ఇస్తున్నాం గదా... అది సరిపోతుంది" అన్న మొండి జవాబు వచ్చింది.

ఆ కారణంగా ఆగస్టు సంచిక అందుకున్న రచనాభి మానులందరూ మామూలుగా రు.0-75 కే తమకు పత్రిక అందినట్లు భావించడం సహజాతి సహజం!

మరో మాసపత్రిక వారికి మరో అనుభవం!

కవర్ల మీద అంటించే చిరునామా మీద సౌలభ్యం కోసం అందరూ ఒక కోడ్ నెంబరు, కంప్యూటర్ లో వెతకడానికి వీలుగా, రాస్తుంటారు... అలాంటిదేమీ ఉండటానికి వీలేదు. ఆ కారణంగా ఈ సంచిక నుంచీ మేము కూడా ఆ నిబంధన పాటించక తప్పడంలేదు. గమనించ ప్రార్థన!

ఇంతటి నిబంధనాబద్ధులూ, పోస్ట్ చేయబడిన కవర్ల మీది స్టాంపుల మీద పోస్టులు ముద్ర వేయరు. అలాగే వాటిని

ఈ పత్రిక మీద! మీ అభిరుచుల మేరకు పత్రికను రూపొందించడం మా వంతు!! అభిమానించి ఆదరించడం మీ వంతు!!

బట్వాడా చేసే సమయంలో కూడా పోస్టులు ముద్ర వేయరు. తద్వారా అవి ఎప్పుడు పోస్టయినవో, ఎప్పుడు బట్వాడా అయినవో ఎవరికీ తెలిసే అవకాశం లేనే లేదు. కాబట్టి ఎంత ఆలస్యంగా అందినా ఎవరూ ఎవరినీ ఏమీ అడగలేరు ... ఏవిధమైన చర్యా తీసుకునే అవకాశమూ ఉండదు.

1998 ప్రాంతాల్లో పత్రిక కవరు మీద దాని బరువు కూడా ముద్రించాలనే అప్రకటిత నిబంధన పెట్టారు. ఆ రోజుల్లో కవరు మీద బరువు కూడా రాస్తుంటే చాలామంది పాఠకులు ఎకసక్కాలాడారు కూడానూ - బరువుతో మమ్మల్ని కొడుతున్నారంటూ! ఆ తర్వాత వారే మేం బరువు చూసుకుంటాం కదా... మీరెందుకు వేస్తున్నారని అనగా ఆ పద్ధతి విరమించుకోవాల్సి వచ్చింది.

ఒకానొకప్పుడు ప్రజాసేవాద్యక్షులతో మలేరియా మందు సబ్సిడీ ధరలో పోస్టాఫీసులద్వారా ప్రభుత్వం ప్రజలకు అందించింది. ఆమీదట నికోథిలు కూడా కొంతకాలం పంపిణీ చేసి అనేకానేక కారణాలతో విరమించుకున్నారు.

పోస్టులు వారు తమ సంపాదనను గణనీయంగా పెంచుకోడానికి ఇంకా అనేకానేక మార్గాలున్నాయి.

ఇప్పటికే టెలిగ్రాములు, అండర్ సర్టిఫికేట్ ఆఫ్ పోస్టింగ్, వి.పి.పి. లాంటి అనేక సర్వీసులు రద్దు చేసేశారు గదా!

చాలా ఏళ్ల క్రితమే ఫారిన్ పోస్టు కార్డును రద్దు చేశారు. ఇక దేశీయ పోస్ట్ కార్డు మీద భారీగా నష్టం వస్తోందని ఏదో ఒక రోజున ఆ సర్వీసును కూడా రద్దు చేస్తే ఆశ్చర్య పడాల్సిందేమీ ఉండదు. అప్పుడందరూ కవర్లనో, స్పీడ్ పోస్టునో ఆశ్రయించక తప్పదు.

గ్రీటింగ్-వెడ్డింగ్ కార్డులు ప్రతి ఏడూ కొన్ని కోట్లు పోస్ట్ వుతుంటాయిగదా! బుక్ పోస్టు, బుక్ పేకెట్ లాంటివి రద్దు చేస్తే వాటిని తప్పనిసరిగా ఎక్కువ పోస్టేజీతో పంపుతారం దరూ - అలా ఏడాదికి కొన్ని వందల కోట్ల అదనపు ఆదాయం!

మన దేశంలో భక్తి, మతం బాగా అమ్ముడుపోయే సరుకులు. అందుకే కాబోలు దేవస్థానాల ప్రసాదాలు, అక్షింతలు, పుష్కర జలం లాంటి వాటిని సరికొత్త సేవాద్యక్షులతో పోస్టులువారు అమ్ముతూ ప్రజాసేవ చేస్తున్నారు. ఇదే బాణీలో మందు కూడా వాటికి తోడుకాబోతుందనే నీలవారలు వ్యాపి స్తున్నారు.

ఇంక పోస్టాఫీసుల్ని కమర్షియల్, మల్టిప్లెక్స్ కాంప్లెక్స్

లుగా తీర్చిదిద్దాలనే ప్రయత్నాలూ జరుగుతున్నాయనే వార్తలూ వ్యాపిస్తున్నాయి. అలా జరిగినా ఆశ్చర్యపోవాల్సిన పని లేదు. అంతా ప్రజా శ్రేయస్సు కోసమూ, ప్రజా సంక్షేమం కోసమూ, ప్రజా హితము కోసమూనూ గదా!

కొన్ని దశాబ్దాల క్రితం ఇండియన్ పోస్టల్ సర్వీసెస్ కీ, ఇండియన్ రైల్వే సర్వీసెస్ కీ ప్రపంచం మొత్తం మీద అగ్రశ్రేణి సంస్థలని పేరుండేది. ఈనాడు ప్రజా సర్వీస్ అనే మూలాల్ని మరిచి కమర్షియల్ బాటలో పయనిస్తోన్నాయి. ఇది కూడా ప్రపంచీకరణలో ఒక భాగమేమో... సామాన్యజాతి అర్థం కాదు!

విదేశాలకు రిజిస్టర్డ్ న్యూస్ పేపర్లు పంపడానికున్న కన్వెషనల్ ఫెసిలిటీని 2008లోనే రద్దు చేశారు. మొన్న డిసెంబరు నుంచీ ఎయిర్/సర్ఫేస్ మెయిల్ రేట్లను అరవై శాతం పెంచారు. తత్కారణంగా 'రచన'కు ఎయిర్/సర్ఫేస్ మెయిల్ ఖర్చులు భారీగా పెరిగేయి.

ఇలాంటి కొత్త కొత్త రూల్సు, రద్దులు అమలు చేయ బూనినప్పుడు కనీసం ఆయా వివరాలను సంబంధీకులకు ముందుగా తెలియబరచటమనేది ఉండనే ఉండదు.

తెలుగు పత్రికలో ఇంగ్లీషు అక్షరాలు కనపడగూడదన్నారని ఈ సంచికలో తగు విధంగా మార్పులు చేశాము. చివరాఖరికి చిత్రకారుడు బాలిగారి సంతకాన్ని కూడా తెలుగులో చేయమని కోరడం జరిగింది.

రేపు ఎప్పుడైనా 'రచన' అన్న పదం సంస్కృతం కాబట్టి తెలుగు పత్రికకి ఆ పేరు ఉండగూడదంటారేమో... వేచి చూడాలి.

పత్రిక పోస్టు చేసే కవరు మీది మాటరూ, చిరునామాలూ తెలుగులోనే ఉండాలనే 'రూలు' ప్రవేశపెట్టినా ఆశ్చర్యపోనక్కరలేదు. అప్పుడు తెలుగు పత్రికలు తెలుగు రాష్ట్రాలకే పరిమితం కాక తప్పదు.

ఇక మీదట ఇంకెన్ని రద్దులు వస్తాయో మరి! ఇంకిప్పుడు గంపగుత్తగా రిజిస్టర్డ్ న్యూస్ పేపర్లకి అమలులో ఉన్న కన్వెషనల్ రేట్స్ ఫెసిలిటీని కూడా రద్దు చేసేస్తే సరిపోతుంది.

అప్పుడుగానీ చిన్న పత్రికలన్నీ మూతపడక తప్పదు. తద్వారా మన దేశంలో నెలకొని ఉన్న పేపరు సంక్షోభం తీరుతుంది కూడానూ!

అదీ సంగతి!

‘రచన’ రజతోత్సవ సంవత్సర సందర్భంగా రచనాభిమానులకు చిరు (ఖరీదైన) కానుక!

గత ఏడాది కాబోలు ఒక రచనాభిమాని వచ్చి మా ఆఫీసులో చెల్లాచెదురుగా పడి ఉన్న పాత ‘రచన’ సంచికలు చూసి నొచ్చుకుని, ‘ఎందుకండీ ఇలా పడేశారు?’ అనడిగేరు.

‘సెట్లు చేయడానికి వీలుకానివివి. పారేయలేక ఇలా ఉంచేను’ అని చెప్పడం జరిగింది.

ఆయన వాటిలోంచి ఓ డజను సంచికలు ఎంచి తీసుకుని రు. 2,000/- ఇచ్చేరు.

‘వాటి ఖరీదు అంత కాదండీ’ అంటే, ‘పాత బంగారం ఖరీదు ఎక్కువే కదండీ!’ అని లిటార్ట్ ఇచ్చేరు.

‘అయితే మీరిచ్చిన సామ్మును ప్రస్తుతం తలపెట్టిన ‘బావు బొమ్మలతో ఆంధ్రపత్రిక కథలు’ అనే భారీ సంకలనానికి వినియోగిస్తాను’ అని అనడంతో, ఆయన, ‘భేషుగ్గా ఉంది మీ ఆలోచన. నాలాంటి అభిమానులు చాలామంది ఉంటారు. వారికీ ఈ ఆలోచన చేరవేయండి. ఎందరు ముందుకొచ్చినా వేణ్ణిళ్లకు చన్నీళ్లు కదా!’ అన్నారు.

‘స్వచ్ఛ భారత్’, ‘స్వచ్ఛ హైదరాబాద్’ సాకారం కావాలంటే ముందు మన ఇంటిలో కొంతలో కొంతైనా స్వచ్ఛత తీసుకురావాలనే ఉద్దేశ్యంతో మా కార్యాలయాన్ని, ఇంటిని సాధ్యపడిన మేరకు సర్దుకునే ప్రయత్నం చేస్తూండగా, 1992 నుంచి పోగుపడి ఉన్న పాత ‘రచన’ సంచికలను నెల వారీగా వేరుచేసి ఉంచడం సాధ్యపడింది. అప్పుడు పైన ఉదహరించిన రచనాభిమాని చేసిన హితోపదేశం గుర్తుకు వచ్చింది. దాని ఫలితమే ఈ ప్రకటన!

❖ 10 సాదా సంచికలూ + 2 ప్రత్యేక సంచికలూ రు. 1000/- కి అందజేయగలం.

❖ ఈ అవకాశం దీపావళి, 2016 వరకు మాత్రమే!

❖ ఈ పన్నెండు సంచికలూ వరుస క్రమంలో ఉండవు. కిచిడీ సంచికల సెట్లన్నమాట!

❖ ‘రచన’ చందాదారులు, ఉజ్జాయింపుగా, ఏ సంవత్సరం నుంచి ‘రచన’ తెప్పించుకుంటున్నారో తెలియజేస్తే ఆ తర్వాతి పాత సంచికలు పంపకుండా ఉండడానికి వీలవుతుంది.

❖ ఒకరు ఒకసారి ఒక సెట్ తెప్పించుకున్న తర్వాత మరో సెట్ కావాలనుకున్నప్పుడు, వారు ఇంతకు ముందు అందుకున్న 12 సంచికల వివరాలు తప్పనిసరిగా తెలియజేయాలి. లేదంటే అందుకున్న సంచికలే మళ్లీ అందుకునే ప్రమాదముంది.

❖ ఒకేసారి నాలుగైదు సెట్లు అందుకోదలచిన వారు అందుకు సరిపడినన్ని ‘వేలు’ పంపాల్సి ఉంటుంది.

❖ అభ్యర్థన అందిన వారంలోగా 10 + 2 సంచికలు లిజిష్టర్లు పోస్టులో పంపబడతాయి.

❖ ఈ సందర్భంగా మరిన్ని వివరాలు కావాలనుకున్న వారు ఫోన్ (040- 2707 1500)లో సంప్రదించగలరు.

పోస్టల్ ఖర్చులు మావే!

మల్టీ-సిటీ చెక్/డి.డి. టు బి డ్రాన్ ఇన్ పేవర్ ఆఫ్ ‘రచన’

పేయబుల్ ఎట్ ‘హైదరాబాద్’ అండ్ సెంట్ టు :

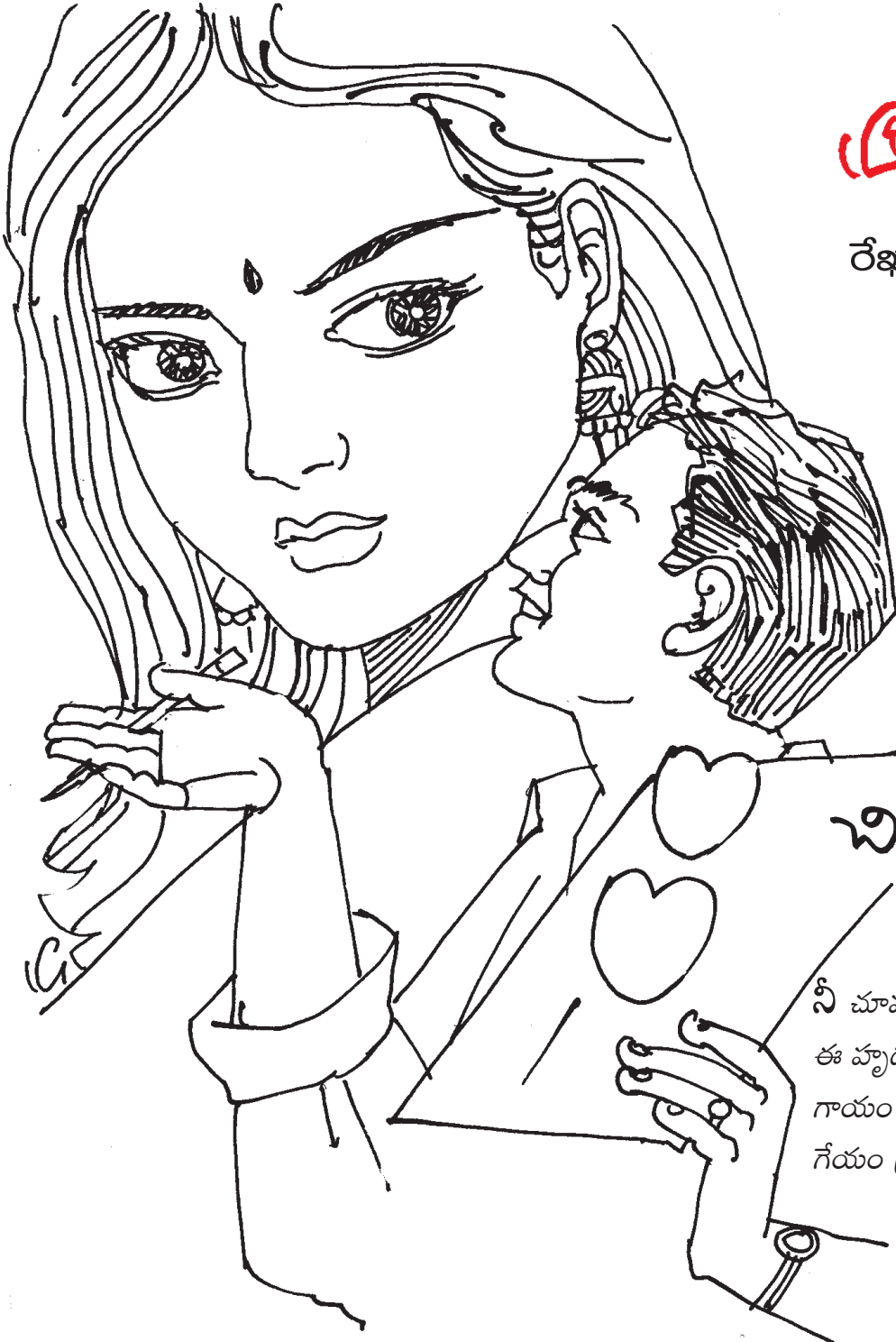
1-9-286/2/పి, విద్యానగర్, హైదరాబాద్ - 500 044

కిరణ్ పూర్ణ చిటారుకొమ్మ చిరునవ్వు

అముద్రిత (2006) కవితా సంపుటి (కవితా సంపుటి)

క్రొత్త

రేఖాచిత్రం

చిత్రంగా..!

నీ చూపుల చురకెత్తులు
ఈ హృదయ కమలాన్ని చీలిస్తే
గాయం కాలేదు సరి కదా
గేయం ప్రవించింది....!

(ఫిబ్రవరి, 1986)

ఆంధ్ర ఆంధ్రకేయలు

అవని గనిలో కుంభకోణాలకు తావిచ్చే బొగ్గు, మనిషి చేతిలోకొస్తే కుంభకోణాలకు తావు లేకుండా చెయ్యగలడు. తెలుసుకోవాలంటే!

– వసుంధర

సమకాలీనులలో కొందరి లక్షణాలూ, భావాలూ ఒకేలా ఉంటాయనుకోవడం సత్యదూరం కాదు. మహాత్మా గాంధీ, మార్టీన్ లూథర్ కింగూ - ఇద్దరూ శాంతి కాముకులే!

ఉగ్ర, తీవ్ర వాదులూ, విప్లవ, అభ్యుదయ రచయితలూ, ఆధ్యాత్మిక ప్రచారకులూ, ప్రవక్తలూ దేశాదేశాలలో, ఖండాం తరాలలో ఉంటూనే ఉంటారు.

అలాగే సప్త వ్యసనపరులు, అవినీతిపరులు, హంతకులు, మంచితనం ముసుగులో పిరికివారూ, సహజ సాహసవంతులూ సమాజంలో ఉంటారు. ఇలాంటి విభజనకి జాతి, మత, కుల, శాఖా విభేదాలు అడ్డంకులు కావు. అసత్య ప్రచారాలతో ఇతరులకు భంగపాటు కలిగించేవారు కొందరైతే, సత్య ప్రచారాలతో నడివీధికి లాగే సాహసవంతులు మరికొందరు.

ఈ రెండో కోవకి చెందిన వారిని సంఘసంస్కర్తల జాబితాలో చేర్చాలో లేక వార్తాప్రపంచపు సత్యసారథుల జాబితాలో చేర్చాలో చెప్పడం అంత సులువు కాదు.

కానయితే అవతలి పక్షం వారు వీరిని బెదిరింపు వీరుల జాబితాలో చేరుస్తారు. నిజం చేజ్చే నిష్ఠూరమంటే ఇదేకదా?

ఆంజనేయులు ఇటువంటివాడే!

ప్రపంచ రాజ్యాల నన్నింటిని తన సత్య ప్రచారాలతో గడగడలాడించిన ఆస్ట్రేలియా పౌరుడు జూలియన్ అసంజే లాగే ఆంజనేయులు కూడా జూలై మూడు 1971న సత్య ప్లాడులో పుట్టాడు. జాతకాలూ, రాశులూ అనుకుంటే ప్రపంచమంతా విభజీకరించిన పన్నెండు రాశుల్లోనూ ఆంగ్ల తేదీల జన్మదినాల ప్రకారం ఇద్దరిదీ అంతర్జాతీయంగా కర్కాటక రాశి. సరే, హిందూ జన్మనక్షత్రాల ప్రకారం ఆంజనేయులి రాశి వృశ్చికం. ఎందుచేతనంటే అతగాడిది అనూ రాధ రెండో పాదం. అసంజే ఆస్ట్రేలియాలో జూలై మూడున ఎన్నింటికి పుట్టాడోకాని, ఇరు దేశాల మధ్యా ఉన్న అయిదు

గంటల తేడాతో అతని నక్షత్రం ఏమిటో తెలియక పోయినా, అతనిది కూడా వృశ్చిక రాశే అయ్యుండాలి. ఎందుకంటే అనూరాధ మొదటి రెండు పాదాలు, అంతకుముందు విశాఖ నక్షత్రపు ఆఖరి పాదమూ వృశ్చిక రాశే కాబట్టి. ఏది ఏమైనా పీత పిక్కలు పట్టుకుంటే, తేలు ఎక్కడ వీలుంటే అక్కడ కుడ్తుంది. రెండూ బాధాకరాలే! ఇలాంటి లక్షణాలు పుట్టుకతో అబ్బుతాయనడం వివాదాస్పదమైనా, పరిస్థితుల ప్రభావంవల్ల అబ్బి, పెరుగుతాయన్నది మట్టుకు అంగీకరించాలి.

ఆంజనేయులుకి మూడు సంవత్సరాల వయసులో తల్లి పోయింది. ఆంజనేయులి తండ్రి సుందరావు చంటిపిల్లాడికి తల్లి ప్రేమ కరువు చేయకూడదని బంధువులు బలవంత పెట్టారన్న నెపంతో, పురుషుడి పట్ల సమాజం చూపించే పక్షపాత ధోరణిని ఆసరాగా తీసుకొని, రెండో వివాహం నిశ్చింతగా ఏడాదిలోగానే చేసుకొన్నాడు. ఆంజనేయులి తండ్రి ఓ నిర్మాణ వ్యవస్థలో పర్యవేక్షకుడిగా పనిచేసేవాడు. అతను ఇల్లు విడిచి నిర్మాణ స్థలాలకి పోయినప్పుడల్లా ఆంజనేయులి మారుటి తల్లి సునంద తన మాజీ ప్రియుడితో వీలైనంతగా కాలం గడిపేది. ఆంజనేయులికి అయిదో సంవత్సరం వచ్చేసరికి పరిస్థితి లీలగా అర్థమైయ్యింది. ఓ రోజు స్నేహితులతో ఆటలాడి తిరిగివచ్చిన ఆంజనేయులికి వారిద్దరూ కనబడరాని రీతిలో కనబడ్డారు.

ఆంజనేయులు తమని చూసినట్టు వారు గ్రహించలేదు.

తండ్రి రెండు రోజుల విధినిర్వహణ నుంచి తిరిగి వచ్చిన తర్వాత, కాలనీ పార్క్లో షికారుకు వెళ్ళిన ఆంజనేయులు తను చూసిన దృశ్యాన్ని తండ్రికి చెప్పి అదేమిటని అడిగాడు. ఆంజనేయులి తండ్రి ఆగ్రహంతో ఇంటికిపోయి, విచక్షణారహితంగా పెద్దగా అరుస్తూ భార్యతో గొడవ పడ్డాడు.

అరుపులు, ఏడుపులు విని అందరూ పోగయ్యారు.

ఏమైందేమైయిందని అడిగినవారికి ఆంజనేయులు

అమాయకంగా జరిగింది చెప్పేశాడు.

సుందర్రావుకి నలుగురిలోనూ తలకొట్టేసినట్లయింది. తను గోప్యం పాటించకుండా, లౌక్యం తెలియకుండా అరిచాడు... ఆత్మరక్షణ కోసం ఆమె పెడబొబ్బలు పెట్టింది.

ఇది జరిగిన తర్వాత సుందర్రావు తన ఉద్యోగానికి తిలోదకాలిచ్చేసి, భార్యని తీసుకొని వేరే ప్రాంతానికి పోయి, మరో ఉద్యోగంలో చేరాడు. వాళ్ళతో వెడ్రే నిర్వచన ప్రకారమే కాకుండా, ప్రతీకారేచ్ఛతో కూడా శతశాతం సవతి తల్లిలాగే ప్రవర్తిస్తుందని భయపడి, ఆంజనేయుల్ని అమ్మమ్మా, తాతయ్యలు తీసుకుపోయి పెంచసాగారు.

ఎవరు తప్పు చేసినా అందరికీ తెలియజేయడం మంచి దన్న అభిప్రాయానికి ఆంజనేయులి మనసులో బీజం పడింది. అమ్మమ్మ దానికి నీరు పోసి పెంచసాగింది.

ఆంజనేయులు ఆరో ఏటన మునగపాడు ప్రాథమిక పాఠశాలలో ఒకటో తరగతిలో చేరాడు. అయిదో తరగతిలోకి వచ్చేసరికి పదేళ్లు వచ్చేశాయి. ఆ పాఠశాల తీరు తెన్నులు ఆంజనేయులికి నచ్చేవి కావు. ఒకరిద్దరు పంతుళ్లు తప్ప మిగిలిన వారెవరూ తరగతుల్ని సరిగా తీసుకొనేవారు కాదు. తీసుకొన్నా పాఠాలు ఏదో మాదిరిగా చెప్పి పోయేవారు. అయిదో తరగతిలో ఓ ఆరైల్లు జరిగిన తర్వాత ఆంజనేయులికి తిక్కరేగి బడి బయటి గోడల మీద శనివారాల సాయంత్రాల నుంచీ ఆదివారాల అర్ధరాత్రుల వరకూ కొంతమంది ఉపాధ్యాయులూ, మరికొందరు బయటివారూ పేకాటలాడుతున్నారని, ఆ ఆడేవాళ్ల పేర్లన్నీ బొగ్గతో రాసి కింద సంతకం చేశాడు.

ఆ బయటివారిలో ఆంజనేయులి మేనమామ కూడా ఉన్నాడు. ఊరి వాళ్లు మేల్కొని ఆ పంతుళ్లకందరికి దేహశుద్ధి చేశారు. ప్రధానోపాధ్యాయుడు రామలింగం తను చేయలేని పనిని ఆంజనేయులు చేశాడని సంతోషించి, సంవత్సరాంతపు పరీక్షల్లో అయిదో తరగతి జవాబు పత్రాలనన్నింటినీ తన ఆధ్వర్యంలో దిద్దించి, ఆంజనేయులికి అన్యాయం జరగకుండా చూసి, అరు నుంచి పది వరకూ ఉన్న ఉన్నత పాఠశాలకి దారి సుగమం చేశాడు.

మనుషులకన్నా ముందు పరుగెట్టేది ఖ్యాతి కాబట్టి ఆంజనేయులి వ్యవహారం తెలిసిన పంతుళ్లందరూ జాగ్రత్తలు వహించారు. అయితే అమ్మమ్మగారింట్లో పేకాట మావయ్యకి ఆంజనేయులి పొడ కిట్టకపోవడంతో తండ్రితో దెబ్బలాడి, ఆంజనేయుల్ని ఓ విద్యార్థి వసతి గృహంలో చేర్పించి,

‘ఇకముందు నీ కొడుకు బాధ్యతలన్నీ నువ్వే చూసుకోవా’లని ఆంజనేయులు తండ్రి సుందర్రావుకి కబురంపి, చేతులు కడిగేసుకొన్నాడు.

ఆంజనేయులి అమ్మమ్మా, తాతయ్యలు నిస్సహాయంగా నోరు మెదపలేక పోయారు. భార్య చేసిన ద్రోహానికి రాజీపడి పోయి కాపురం కొనసాగిస్తున్న సుందర్రావు, ఆంజనేయుల్ని తమ దగ్గరకు తెచ్చేద్దామనుకొన్నాడు కానీ సునంద సనేమిరా ఒప్పుకోలేదు. అప్పటికే జీవితంపట్ల ఒకింత అవగాహన కలిగిన ఆంజనేయులు తండ్రిని ఇరకాట పరిస్థితిలోకి నెట్టడానికి ఇష్టంలేకపోయింది.

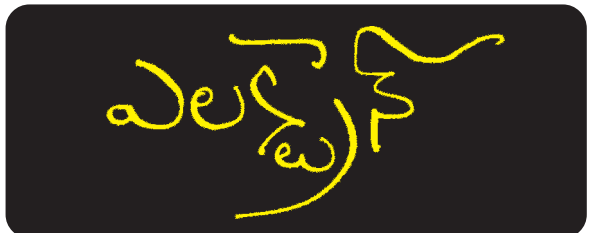
‘నేనొస్తే నీ జీవితం నరకప్రాయమౌతుంది. అంత తప్పు చేసినా ఆవిడని నువ్వు మన్నించావు కాబట్టి, నాకు ధైర్యంగా డబ్బులు పంపించు. దూరంగా ఉంటాను కాబట్టి మీ ఇద్దరికీ ఇబ్బందిగా ఉండదు’ అన్నాడు ఆంజనేయులు తండ్రితో.

దాంతో ఆంజనేయులు ఇక జీవితంలో సవితెత్తని ఆదరంగా చూడని సుందర్రావు గ్రహించాడు. తన గురించి కొడుకు ఏమనుకొంటున్నాడో ఊహించడానికి సుందర్రావుకి ధైర్యం చాల్లేకపోయింది. అయినా కొడుకు మనోస్థైర్యానికి మనసులో సంతోషిస్తూ, అలాగేనని భరోసా యిచ్చి తిరిగి వెళ్ళాడు.

ముక్తిపోయిన బియ్యంతోటి, పుచ్చిపోయిన పప్పులతోటి అన్నం పెద్దున్నారని వారం రోజుల్లోగానే గోడమీద రాశాడు. పత్రికలవాళ్లు ఆ రాతలకి ఫోటోలు ప్రకటించారు. అధికారులు హడావుడిగా పరిగెత్తుకొచ్చి విచారణ జరిపారు. కొంతమంది విద్యార్థులు తిండి బాగానే ఉంటోందని అనడంతో అధికారులు ఆ మాటకి విలువనిచ్చి ఆంజనేయుల్ని మందలించారు.

“మీరు వస్తున్నారని తెలిసి, సరుకుల్ని వసతి గృహం కావలదారు అబ్బులు ఇంట్లో దాచారు. కావలిస్తే ఆలస్యం చెయ్యకుండా వెంటనే వెళ్లి తనిఖీ చేయండి!” అన్నాడు ఆంజనేయులు.

ఆంజనేయులి మాట నిజమే అయ్యింది. రెండు బస్తాల ముక్కవాసన బియ్యం, కిలోలకొద్దీ నాసి

రకం పప్పులు దొరకడంతో, కాపలాదారుడు, “దాచకపోతే ఉద్యోగంలోంచి తీసిపారేస్తామని బెదిరించారు సారూ! ఏం చేసేది? పిల్లలకి చాలా దారుణమైన భోజనం పెట్టున్నారు సారూ!” అని గొంతు విప్పాడు.

అధికారులు ఇరకాటంలో పడిపోయారు. టోకు దుకాణాల్లో ఏదో అవాంఛితమైన పొరపాటు వల్ల అలా జరిగిందని సర్దిపెట్టేసి, యాజమాన్యాన్ని ఇరకాటం నుంచి తప్పించ చూశారు.

“ఎవరి పొరపాటువల్ల జరిగిందో నా కనవసరం. నేను చెప్పిన మాట నిజమే కదా? అబ్బులు మాటా నిజమే కదా? కక్ష కొద్దీ నన్ను శిక్షించేందుకు యాజమాన్యం సదా ప్రయత్నం చేయొచ్చు. పరీక్షల్లో నా కన్యాంతుం చేయొచ్చు. దీనికి జమ్మేదారీ మీరే వహించాలి! అబ్బులు ఉద్యోగానికి ముప్పు రాకుండా చూడాలి!” అని ఆంజనేయులు అధికారులను నిలదీశాడు.

తేగేవరకూ తీగలాగడం మంచిది కాదని, వారు యాజమాన్యాన్ని తీవ్రంగా హెచ్చరించి మరీ వెళ్లారు.

పెట్టే తిండి బావుందని దొంగ సాక్ష్యం చెప్పిన వాళ్లని ఓ వారం రోజులపాటు ఇతర విద్యార్థులు ఎగతాళి చేస్తే, “వారి మాట సరే! మీరెందుకు నోరెత్తకుండా కూర్చున్నారు?” అంటూ వారిని మందలించాడు ఆంజనేయులు.

తొమ్మిదో తరగతి చదువుతోడగా ఇంగ్లీషు చెప్పే పంతులుగారి భార్య ఉరేసుకొని చచ్చిపోయింది. ఆంజనేయులూ, మరో ఇద్దరు విద్యార్థులూ ఆయన దగ్గర ప్రత్యేక శిక్షణ పొందేవారు. ఆయన పాఠం బాగా చెప్పేవాడు. వ్యాకరణంలో మంచి పునాది వేసేవాడు. వీళ్లవద్ద జీతం అప్పటి కాలానుగుణంగా తీసుకొనేవాడు. అవిడ ఉరేసుకొనేముందు ఉత్తరమేదీ రాసి ఉంచలేదు. పోలీసుల దర్యాప్తులో మిగిలిన ఇద్దరు విద్యార్థులూ తమకేమీ తెలియదన్నారు. ఆయన, ఆయనగారి చెల్లెళ్లు నిత్యమూ ఆమెను సతాయించేవారనీ, ఇచ్చిన కట్నం చాలదని పుట్టింటి నుంచి అవీ, ఇవీ తీసుకు రమ్మని వేధించేవారనీ ఆంజనేయులు పోలీసులకి చెప్పాడు.

‘ఆంజనేయులకి చిన్నప్పటి నుంచి పితూరీలు చెప్పడం అలవాట’ని ఇతరులు చెప్పడంతో పోలీసులు పంతులుగార్ని వదిలేసి, ఏదో పాతకాలపు విఫల ప్రేమ అని కారణం చూపించి కేసు మీద తట్ట బోర్లించేశారు.

“మనెదురుగానే అయ్యవారు అమ్మగార్ని ఎన్ని సందర్భాల్లో ఎంతగా అవమానించారో తెలిసుండీ కూడా నిజం

చెప్పలేని దద్దమ్ములు మీరు!” అని వారి మీద ఎగిరిపడ్డాడు ఆంజనేయులు.

“నువ్వా, అన్నింటికీ తెగించినవాడివి! సాక్ష్యాలు చెప్పి పోలీసు కేసుల్లో ఇరుక్కోవడం మా కిష్టం లేదు. అదృష్టవశాత్తూ నీ గతచరిత్ర నిన్ను కాపాడింది” అని స్నేహితులు ఆంజనేయులకి సమాధానం చెప్పుకొన్నారు.

ఆయన పొమ్మనడానికి ముందే ఆంజనేయులు స్వస్తి పలికేశాడు. ఆర్నెల్లలో ఇంగ్లీషు పంతులుగారు తుంగదుమ్మ లాంటి మరెవరో రెండు లక్షల కట్నంతో వివాహమాడాడు. తరగతిలో పాఠాలు చెబోస్తూ ఉన్నప్పుడు ఒకసారి ఏదో వంక మీద ఆంజనేయుల్ని దండించబోతే, కాస్త లొక్కం తెలుసుకొన్న ఆంజనేయులు అప్పటికి మౌనంగా ఉండిపోయి, ఆ సాయంత్రం ఆయన్ని పాఠశాల ఆవరణలోనే దారి కాసి, “మీరు ఆర్నెల్ల లోగానే పెళ్లి చేసుకోవడం మీ నేర ప్రవృత్తిని తెలియజేస్తుంది. లోకం కళ్లు మూసుకుందన్న భ్రమలో ఉండకండి. అందరూ మిమ్మల్ని వెనక నుండి వెక్కిరిస్తున్న వారే! మీ మొదటి భార్యకి పిల్లలు లేరు కాబట్టి సరిపోయిందికాని, లేకపోతే వారు న్యూనతాభావంతో పెరిగేవారు ... లేదా, నాలా తిరుగుబాటుదారుల్లా మారిపోయేవారు. మీరు పాఠం బాగా చెప్పినా, మీ బుద్ధి మట్టుకు వక్రబుద్ధి! అనవసరంగా నా జోలికి వస్తే, నోరు చేసుకోకుండా గోడల మీద రాసి సంతకాలు పెద్దాను. జాగ్రత్తగా ఉండండి!” అని హెచ్చరించాడు.

ఇంగ్లీషు పంతులు మరి ఆంజనేయులి జోలికి పోలేదు. పదో తరగతి మండల పరీక్షలు ఎనభైకి మించిన శాతంతో ఉత్తీర్ణుడయ్యాడు. తండ్రి స్వయంగా వచ్చి ఆంజనేయుల్ని పక్క ఊరిలో ఉన్న జూనియర్ కళాశాలలో చేర్పించి వెళ్ళాడు.

సెలవుల్లో తండ్రి వద్ద గడుపుదామని అనిపించినా, తన తండ్రి పరువుని గంగలో కలిపిన మారుటి తల్లి మొహం చూడ్డానికి ఇష్టం లేకపోయింది. తండ్రి మరో వివాహం చేసుకోకుండా తన్ను పెంచి ఉన్నట్లయితే ఆయన అడుగులకి మడుగులొత్తేవాడు.

పన్నెండో తరగతి మండల పరీక్షలు బాగా రాశాడు. ఆఖరి రోజు పరీక్ష తను వేగంగా రాసేసి, గదిలో చాలా మంది కాపీలు కొట్టున్నారనీ, పర్యవేక్షకుడు చూసీ చూడనట్టు వదిలేస్తున్నడనీ గొడవ చేశాడు. ఆ గొడవ విని ప్రధాన పర్యవేక్షకుడు గదిలోకొచ్చి, ‘ఏమిటీ గోల?’ అని ప్రశ్నిం

చాడు.

“సర్! నా స్థాయి అరవై శాతం కావొచ్చు. కానీ ఎవరైనా కాపీలు కొట్టి ఎనబైలు సాధిస్తే అది నాలాంటి సామాన్య స్థాయి వారికి అన్యాయం జరిగినట్టేకదా?” - ఆంజనేయులు సమాధానం చెప్పాడు.

“ఆంజనేయులు చెప్పింది నిజమే సర్!” అన్నారు మరి

కొందరు మంచి విద్యార్థులు.

“నింద వేస్తే చాలదు. ఎవరో చెప్పు” అన్నాడాయన.

“ఆ సంగతి నిర్ధారించవల్సింది మీరు. వెంటనే వెదికి చూడండి!” అన్నాడు ఆంజనేయులు నిర్భయంగా.

ఆరుగురు విద్యార్థులు కాపీలు కొడున్నట్లు సాక్ష్యాలు

(మిగతా భాగం పత్రికలో చదవండి)

అలి...—

మా నాన్న, ఆంధ్రా యూనివర్సిటీలో మొదట్లో మాధెమాటిక్స్ డిపార్టుమెంటులో పనిచేసారు. తరవాత మాధెమాటికల్ స్టాటిస్టిక్స్ శాఖకి స్థాపకాచార్యుడిగా పని చేసారు.

ఆయనకి తన ప్రత్యేక శాఖ విద్యార్థులతోనే కాక, గణిత విద్యార్థులతోను, ఎకనామిక్స్, విద్యార్థులతోను సంబంధాలు ఉండేవి. పైగా టెన్సిన్ ఆడేవారు. విద్యార్థులకి, ఉపాధ్యాయులకి టగ్ ఆఫ్ వార్ జరిగితే ఉపాధ్యాయుల జట్టుకి చివర తాడు నడుం చుట్టూ చుట్టుకుని ఒక నాగభూషణుడిగా నిలబడేవారు. అందుచేత ఆయన విద్యార్థులకి ప్రీతిపాత్రుడిగా ఉండేవారు. ఆయనకీ కొందరు విద్యార్థులు ప్రీతిపాత్రులు. అందులో ఒకరు మట్టా వరహాలు చెట్టి.

ఆయన పేరుతో నాకు 60 ఏళ్ల పరిచయం.

కాని మనిషితో నలభై ఏళ్ల పరిచయం మాత్రమే!

విశాఖ వాసులకి ఒక గొప్ప నమ్మకం - మంచి పుస్తకాలు కావలసిన వారు 'బుక్ సెంటర్'లో వెతుక్కోవచ్చని. 'మనకి కావలసిన పుస్తకం వాళ్ళ దగ్గర లేకపోతే వరహాలు చెట్టి రాసి తెప్పిస్తాడు' - ఈ నమ్మకం నా తండ్రుల కాలం నుంచి, మనవళ్ళ కాలం దాకా కొనసాగుతూ వస్తోంది.

విశాఖ వాసులకి 'బుక్ సెంటర్' ఒక గుప్త ఆస్థానం.

వరహాలు చెట్టి విశాఖగుప్తుడు.

ఆయన పుస్తకాల విక్రేత కాదు. ప్రేమికుడు.

పుస్తకాలని ప్రేమించే వారి ప్రేమపాత్రుడు.

పుస్తకాల సేకరి.

1975లో బెంగళూరు నుంచి విశాఖ వెళ్ళినప్పుడు, మొయిన్ రోడ్లో ఉన్న 'బుక్ సెంటర్'కి వెళ్లి పుస్తకాలు వెతుక్కుంటుంటే భమిడిపాటి కామేశ్వరరావు వ్రాసిన 12 పుస్తకాలు కనిపించాయి. వాటి మొత్తం ఖరీదు 18 రూపాయలు. అక్కడ పనిచేస్తున్న అమ్మకాల పిల్ల, నేను సరియిన పుస్తకాలు ఎంపిక చేయలేదన్న భావం వ్యక్తపరుస్తూ, నేను

ఏవి కొనాలో చెప్పింది.

అప్పుడు గల్లా పెట్టె దగ్గర మనిషి, "ఆయన కవన శర్మ. ఆయనకి ఏవి కావాలో ఆయనకి తెలుసు" అన్నాడు.

ఆయనే వరహాలు చెట్టి అని నాకు తెలుసు కానీ ఆయనకి నేను కవన శర్మ అని తెలుసునని ఆనాటి వరకు నాకు తెలియదు.

తరవాత ఈ విషయం ఆయనతో అంటే, "పొండి! మతిలేకపోతే సరి... మీరు నాగభూషణంగారి కొడుకు కదా! ఈ వూళ్ళో ఆయన తెలియని వాళ్ళు ఎవరు?" అన్నాడు.

ఆయనకి, నేను బాగా దగ్గరయ్యాక, ఎప్పుడు నన్ను ఎవరికి పరిచయం చేసినా, 'నాగభూషణంగారి కొడుకు' అని మాత్రమే పరిచయం చేసేవాడు. ఆ విధంగా ఆయనకి నేను తెలియటం కొన్ని సౌలభ్యాలకి, కొన్ని ఇబ్బందులకి నన్ను గురిచేస్తూ ఉండేది. ఈ ఇబ్బంది తెలికిచెర్ల వెంకట రత్నంగారి ఆబ్బాయి సుబ్బారావు అనే అప్లైడ్ ఎకనామిక్స్ ప్రొఫెసర్ కి ఉండేది.

ఏమన్నా అంటే, "మతిలేకపోతే సరి... మీరు మీ నాన్న గారి కంటే గొప్పవారు అనుకుంటున్నారా?" అనేసి సగం బోసి నోటితో నవ్వుతాడు.

"పళ్ళు కట్టించకోరాదా?" అని మనం అంటే -

"మతి లేకపోతే సరి... కోమటోడిని డబ్బులు ఖర్చు పెట్టమంటారేమిటి!" అంటాడు.

అదో సరసం!

1995లో నేను తిరిగి విశాఖలో నివసించటానికి వెళ్లాను. అప్పటికి 'బుక్ సెంటర్' ద్వారకానగర్ లోని డైమండ్ పార్క్ వద్ద కూడా వెలిసింది. మా ఇంటికి అది చాలా దగ్గర.

ఆయన దగ్గరకి డి.వి. రమణ, కె.వి. రమణ, చంద్రశేఖర రావు, బెండపూడి మల్లిక్, మల్లవరపు మధు లాంటి ఆంధ్రా యూనివర్సిటీ ఆచార్యులు, చలసాని, విరసం వర్మ లాంటి వీర కమ్యూనిస్టులు, గూటాల కృష్ణమూర్తి, ఏ.ఎస్.వి. రామణారావు మొదలైన రచయితలు, కాశి సోమయాజుల శ్రీనివాసరావు, అయ్యగారి పసన్నకుమార్ లాంటి భాగవతోత్తములు, దాడి వీరభద్రరావు లాంటి రాజకీయ నాయకులు వస్తూ ఉంటారు. ఆచార్య శ్రీనివాస అయ్యంగార్ అన్నట్లు 'బుక్ సెంటర్' ఒక చిట్టి విశ్వవిద్యాలయం. వచ్చిన వాళ్లం దరికీ 'సాయిరాం' హోటల్లో, రోజూ, కాఫీ పోయిస్తూ,

దబ్బులు ఖర్చు పెడుతూ ఉంటాడు ఈ కోమటాయన.
సత్కాలక్షేపానికి, రాజకీయ, ఆర్థిక, సాహిత్య చర్చలకి ఆయన గది, ఆయన షాప్ ఒక బంగారు వేదిక.

“లాస్ట్ బ్రాహ్మిన్ చదివారా? హిందూలో ఈ రోజు శశి తరూర్ వ్రాసిన దాని గురించి మీ అభిప్రాయం ఏమిటి? సాయినాథ్ రెడ్డి ఆర్థికల్ చూసారా?” అంటూ వరహాలు చెట్టి చర్చ మొదలు పెట్టేవాడు.

నేను నారదుడిని సినమాల్లో కాకుండా, ఒక్క ‘బుక్ సెంటర్’లోనే చూసాను.

రెండు భిన్నాభిప్రాయాల వాళ్ళు (ఉదాహరణకి వామ, దక్షిణ; ఆస్తిక, నాస్తిక) తనని కలవటానికి ఒకేసారి వచ్చి నప్పుడు ఒక చిన్న “మతిలేని వాళ్ళు దేవాలయాలు కడితే, మరీ లేని వాళ్ళు కూలదోస్తారు” లాంటి ప్రతిపాదనతో అగ్గిపుల్ల గీసి నవ్వుతూ చేరగిలపడి కూర్చుంటాడు.

నేను చుట్ట ముట్టించుకుంటాను.

ఆయనని రోజూ పొద్దున్న నడకలో కలిసే అలవాటు నాకు. పూర్తి అయ్యాక ఒకోసారి ఆయన మా ఇంటికి వచ్చి కాఫీ తాగుతూ, “విజయలక్ష్మిగారు! మీ ఆయన నిన్న చేసిన దొంగ పని మీకు తెలుసా?” అంటూ తగువు పెట్టే వాడు.

నేను ఒకసారి, “ఇది అధర్మ యుద్ధం. మీరు విధరులు కనక ఎడ్వాంటేజి పోసిషన్లో ఉండి మమ్మల్ని ప్రశాంతంగా కాపురాలు చేసుకోనివ్వకుండా తంపులు పెట్టగలుగుతున్నారు. మేమంతా కలిసి మీకు బలవంతంగా ద్వివీయం చేసేస్తాము... మీకు 75 నిండుతున్న సందర్భంలో” అని బెదిరించాను, ఆయనకి వాళ్ళావిడ అంటే చాలా ప్రేమ అని తెలిసి.

“అన్నట్టు ఆ సందర్భంలో నేను మీ అందరికీ వాల్టెర్ క్లబ్లో పార్టీ ఇస్తున్నాను. మల్లిక్ ఏర్పాట్లు చేస్తున్నాడు” అన్నాడాయన.

ఆ పార్టీ చాలా ఘనగా జరిగింది. విశాఖలో ఆయన మిత్రులందరూ తరలి వచ్చారు. ఆయన, నా బోటి కొద్ది మందిని చల్లని బీర్ ఇచ్చి శాంతింప చేసాడు.

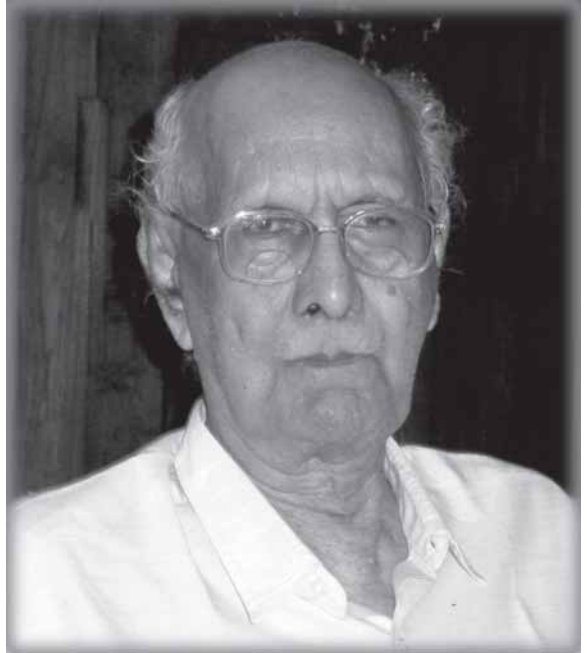
మేము ఆయన భార్యకి తల పెట్టిన ద్రోహ ప్రయత్నం విరమించుకున్నాము.

ఇప్పుడు ఆయనకి 87 నిండాాయి.

ఈయన పుట్టినది 26-08 -1928.

“నా కిప్పుడు 87 నిండాాయి. మొన్న సబ్బు అయిపో

బుక్ సెంటర్

మట్టా వరహాలు చెట్టి

యింది. కొత్తది కొంటే... శర్మ గారూ! అది అరగక ముందే నేను చచ్చిపోతే అది వేస్ట్ కదా ఆలోచిస్తున్నాను... మీ అమ్మాయి శారద బి.వి రామన్ పుస్తకాలు మా షాప్లో చాలానే కొంది. నా ఆయుర్దాయం గురించి, మీ అమ్మాయిని అడగాలి”

“మీరు వామపక్షం వైపు వాలి ఉంటారు కదా... మీకీ నమ్మకాలు ఏమిటి?” అని అడిగితే, “నా మొహం! నేను లెఫ్టిస్టు కాదు. ఎడం కాలు అరిగిపోయి అటు వాలిపోయాను. అంతే! అయినా మీ గురువుగారు కారాకి, ఆయన గురువు రావిశాస్త్రికి నమ్మకం కదా!” అని నేను ఉడుక్కోవాలని, నా ఆచార్యుడి మీద, ప్రాచార్యుడి మీద ఒక విసురు

(మిగతా భాగం పత్రికలో చదవండి)

చందాదారులకు ముఖ్యగమనిక!

పోస్టులు వారి అప్రకటిత 'రూల్స్' కారణంగా ఈ సంచిక నుంచి మీరందుకోబోయే కవర్ల మీద కేవలం మీ చిరునామా మాత్రమే ఉంటుంది. ఆ కారణంగా మీ సబ్ కోడ్ నెం. అప్ టు నెం.లు మీరు ఎక్కడైనా వ్రాసి పెట్టుకోవడం మంచిది. చందా రిమైండర్లలో ఈ వివరాలు ఉంటాయి. మీరు మమ్మల్ని సంప్రదించేటప్పుడు సబ్ కోడ్ నెం. తెలుపుడు చేస్తే కంప్యూటర్లో వెదకడం సులువౌతుందన్న విషయం మీకు తెలిసిదేగదా! మా ప్రమేయం లేకుండా మీకు కలుగుతున్న ఈ అసౌకర్యానికి చితింపడం తప్ప మరేం చేయలేని అశక్తులం! - సం॥

రచనాభిమానులకు

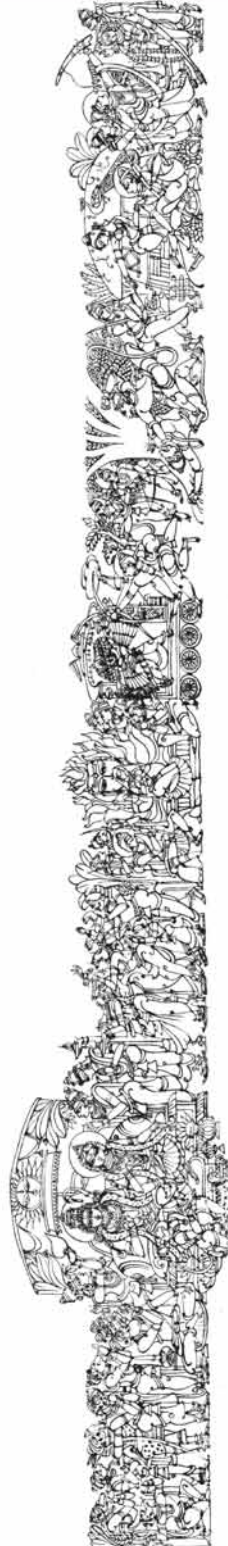
'రచన' - 2016, నవంబరు సంచికతో పాతికేళ్ల ప్రస్థానం పూర్తవుతుంది.

ఈ పాతికేళ్ల ప్రయాణంలో 'రచన' సజావుగా నడక నేర్చిందా? పాఠకుల అభిరుచులకి తగినట్లుగా రూపాంతరం చెందిందా? కేవలం స్వీయాభిరుచులకే పరిమితమైందా? రచయితలపట్ల, చందాదారులపట్ల, శ్రేయోభిలాషులపట్ల సజావుగా మెలగగలిగిందా? నూతన రచయితలను ప్రోత్సహించే క్రమంలో ప్రమాణాలకు తిలోదకాలిచ్చిందా? 1995లో ఒక పాఠకుడన్నట్లు పాత పత్రికల నుంచి పునర్ముద్రణలు ఎక్కువైనాయా? అనేకమంది సాహితీ స్మరణీయుల సంస్కరణ సంచికల ప్రచురణ సబబు కాదా? 'రచన' 25వ సంవత్సరంలో ప్రవేశించినప్పటినుంచి మా మదిని తొలుస్తున్న ప్రశ్నలలో ఇవి కొన్ని మాత్రమే! వీటికి సమాధానాలు మాకు మేము చెప్పుకోవడం కంటే రచనాభిమానుల నుంచి జవాబులు పొందడమే ఉచితమన్నది మా అభిప్రాయం! మరి మీరేమంటారో వినాలని ఉంది!

- సంపాదకుడు

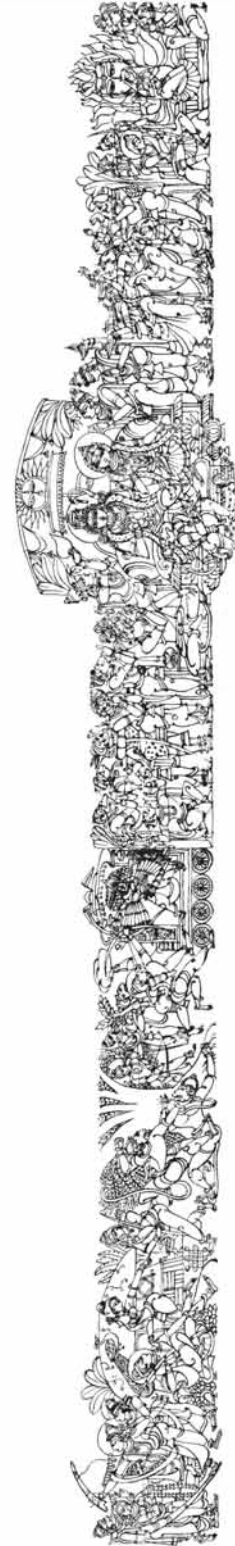
మొట్టమొదటి బాపు సంపూర్ణ రామాయణం బొమ్మ!

నటరత్న, విశ్వవిఖ్యాత నటసారవ్ణభౌషు డా॥ ఎన్.టి. రామారావుగారు అరెంటుగా బాపుగారికి ఫోన్ చేసి వాళ్లింటికి వస్తానన్నారట... ఎందుకో ఏమో... అని బాపుగారు రూమ్ సర్దుకుని ఆయన కూచోడానికి కుర్చీ గట్టూ ఎర్రేంజీ చేసారుట... అప్పుడాయన బాపుగారితో చక్కగా నేలమీద కూర్చుని... హైదరాబాద్లో తను నిర్మిస్తున్న తారకరామా థియేటర్ కి ఒక పేసల్ ఆర్ట్ పర్ఫె రామాయణం కావాలని అడిగారుట! అయితే... ఆయన అడిగింది పట్టాభిరాముడితో మొదలు కావాలి... ఎడం వైపు (ఫ్లాష్ బాక్ లో) మిగిలిన ఘట్టాలు వేయండి అన్నారుట! బాపుగారు 'రామాజ్జ' అనుకున్నారుట. (అది ఎన్నీ రామాజ్జ కదా!) వేసిచ్చారు. అది తారకరామా థియేటర్ ముందు వెలిసింది.

ఆ తర్వాత్రాత్న... శివధనుర్పుంగం నుంచి పట్టాభిషేకం వరకూ రామాయణం మళ్లీ మళ్లీ వేసుకున్నారు బాపుగారు.

- బ్లిం

స్వంతదారు. సంపాదకుడు, ముద్రాపకుడు, ప్రచురణకర్త : వై.వి.యస్.ఆర్.యస్. శాయి :: దూరవాణి : 27071500
 చిరునామా : 'యద్వపాటివారి ఇల్లు' ; 1-9-286/2/పి, విద్యానగర్ ; హైదరాబాదు - 500 044
 ముద్రణ : చరిత ఇంప్రెషన్స్, 1-9-1126/బి ; అజామాబాద్ ; హైదరాబాదు - 500 020